

Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

Ἔτος δευτέρον.

Ἀθήναι, 5 Σεπτεμβρίου 1883

Ἀριθ 9+140

ΑΛΗΘΕΙΑΙΣ ΞΕΤΣΙΠΩΤΕΣ!

Ἀπὸ δῶ

καὶ κάμποσα χρόνια, συστήθηκε στὴν Ἀθήνα μιὰ ἐταιρεία σιγὰ σιγὰ χωρὶς νὰ τὴν καταλάβῃ τινὰς, ὁ σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶναι τὸ πούλημα τῶν πτωχῶν κριτσῶν, μὲ γνώσι καὶ θέλησι τῶν γωνέων τῶν.

Αὐτὴ ἡ ἀνθρωποκαπηλευτικὴ ἐταιρεία διευθύνεται πάλι ἀπὸ γυναῖκες, ἡ ὁποίας ὀνομάζονται μωδίστρες.

Αὐταῖς ἡ κυράδες ἔχουν μεγάλη καὶ πολὺ εὐγενικὴ καρδιά καὶ συνειδήσι τόσο, ποῦ φτάνει ὡς τὸ ἄκρο τῆς ἀσυνειδησίας καὶ βαρβαρότητος.

Καὶ ἀκούσετε. Πολλοὶς φτωχοὶ νοικοκυράδες ἔστω μὲ τὸ νὰ μὴ ἔχουν νὰ σπουδάσουν τὰ κορίτσα τους, τὰ στέλνουν στῆς μωδίστρες νὰ μάθουν λίγὸ ράψιμο καὶ μπορέσουν νὰ βγάλουν τὸ καρβέλι τους ὅταν μεγαλώσουν.

Στὴν ἀρχὴ ὅταν πᾶν κορίτσα στῆς μωδίστρες αὐταῖς νομίζουσι ὅτι τοὺς τὰ πούλησαν, ὅτι τοὺς τὰ πῆγαν γιὰ σκλάβαις, ἢ γιὰ δούλες ἀμισταῖς καὶ τὰ μεταχειρίζονται ὡς ἂν ἦναι κτήνη, νὰ σκουπίζουσι, νὰ πλύνουσι τὰ παλῶνά τους καὶ κουβαλοῦν νερό.

Καὶ αὐτὸ τὸν τρόπο τῆς σκλαβιῆς τὰ κράτουσι τέσσερα πέντε χρόνια χωρὶς νὰ τὰ δύνουν πεντάρια, καὶ ἔπειτα ἀπὸ τόσα χρόνια τὰ προβιβάζουσι ἀπὸ βελωνιά σὲ βελωνιά καὶ ἀπὸ ράψιμο σὲ ράψιμο καὶ τὰ δύνουσι τί νομίζετε;

Μιὰ δεκάρα ἢ εἴκοσι λεπτὰ τὴν μέρα γιὰ ταῖνι. Τὸ κάνουν δὲ ἐξεπίτηδες καὶ δὲν τὰ μαθάνουσι τίποτα, μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ τὰ κρατοῦν πολλὰ χρόνια γιὰ δούλες, ὅταν δὲ φτάσουν πλέον καὶ μαθούσι καὶ ράβουσι φορέματα, τότε τὰ πλῆρῶνουν δυὸ δραχμαῖς τὴν μέρα, ἐνῶ βγάζουσι ἀπὸ τὰ χέρια τους φουστάνια, γιὰ ραφτικὰ τῶν ὁποίων χτυποῦν ἢ κυρίαῖς μωδίστρες πενήντα καὶ ἐξήντα δραχμαῖς τὸ ἓνα, ἀφίνομε πλέον τῆς βριαῖς ποῦ δύνουσι καὶ τὴν κακορίζικιά, γιὰτὶ ἐνῶ οἱ πτωχοὶ γονεῖς τὰ στέλνουσι γιὰ νὰ μάθουσι τέχνην, αὐταῖς ἢ κυρὰ γαιδάρες τὰ βάζουσι ξυπόλυτα καὶ σφουγκαρίζουσι καὶ κουβαλοῦν νερό καὶ τὰ λοιπά.

Ἡ ἀσυνειδησία αὐτὴ τῶν μωδιστρῶν ἀλλοιώτικα δὲν μπερδεῖ νὰ ὀνομαστῇ παρὰ ἀπανθρωπία.

Κοντὰ σ' αὐτὰ μπορούμε καὶ τὰ καταστήματα τῶν μωδιστρῶν νὰ τὰ θεωρήσωμε καὶ ὡς καταστήματα διαφθορᾶς καὶ ἐξαχρείωσης, διότι ὅταν τὸ βράδυ σχολοῦν τὰ κορίτσα τὰ πολιορκοῦν στοὺς δρόμους πενήντα χιλιάδες τσαλαπετεινοὶ καὶ μὴ ρωτᾶται τὸ κακὸ ποῦ γίνεται.

Καὶ μέσο σωτηρίας δὲν ὑπάρχει; Μάλιστα. Πρῶτο, νὰ πάψουσι ἀπὸ τοῦ νὰ τὰ στέλνουσι οἱ γονεῖς τοὺς στῆς σουφροποικητικαῖς μωδίστρες, καὶ δευτέρο νὰ συμφωνήσουσι ὅλα νὰ κάνοσι μιὰ ἀπεργίαν σωστὴν καὶ γυρέσουσι αὐξήσει μιστῶν.

Ἄκουσι ἐκεῖ, νοικοκυράδες νὰ σοῦ λέν :

— Θὰ στείλω τὸ κορίτσι μου στῆς μωδίστρες νὰ σπουδάσῃ ραφτικὴν, ἀντὶς νὰ λέν, ὅτι τὰ στέλνουσι νὰ σπουδάσουσι τὴν ἐξαχρειωτικὴν καὶ τὰ βγάλουσι μιὰ ὥρα ἀρχίτερα καὶ μικρὰ μιστὰ στὸ δρόμο τῆς ἀτιμίας.

Τώρα ξέρω, ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ λόγια μου πᾶν χαμένα, ἀλλὰ θὰ ἦναι μεγάλο κέρδος, καὶ μόνον ἂν κατορθωθῇ, νὰ συμμαζέσουσι λίγο τὴν βάνουσι γλώσσά τους ἢ μωδίστρες καὶ τοὺς ἀγρίους τρόπους καὶ φερσῆματά τους.

Ἄκουστε

τί μᾶς γράφουσι ἀπὸ τῆς ξακουσμένης καὶ φιλανθρωπικῆς φυλακῆς τῆς Αἴγινας οἱ δυστυχεῖς φυλακωμένοι.

«Κύριε συντάχτη. Ἄμα τύχη καὶ ἐρῆθ ἡ χολέρα, πῆς τῆς νὰ περάσῃ καὶ ἀπὸ δῶ νὰ κόψῃ μόνον τὸν μπακάλη τῆς φυλακῆς, γιὰτὶ ἂν δὲν κόψῃ αὐτὸν ἡ χολέρα θὰ κόψῃ ἡμᾶς αὐτοὺς, διότι τὸ τυρὶ τὸ δίνει 3 δραχμὰς τὴν ὀκά μὲ σκουλίγια μυρμηγκιά, τῆς ἐληαῖς μία καὶ εἴκοσι τὴν ὀκά καὶ μὲ σκουλήκια παχειὰ παχειὰ ὡς ἡλέια, τῆς σάπιας ντομάτες ὀγδόντα τὴν ὀκά, ποῦ πᾶς νὰ τῆς πιάσῃς στὰ χέρια σου καὶ λυόνουσι, καὶ ὅταν τοιμήσῃ νὰ τοῦ μιλήσῃ τινὰς τοῦ λέει :

— Σῶπα, κερατὰ, νὰ μὴ σοῦ κόψω χέρια καὶ ποδιάρια.

«Τέλος πάντων αὐτὸς ὁ μπακάλης εἶναι ὁ τύραννος Ἄλλῃ πασᾶς, καὶ ὅ,τι θέλει μᾶς κάνει καὶ ὅ,τι θέλει μᾶς δίνει, καὶ μᾶς πέρνει τὴν πιερὴ καὶ ξύκινη κουραμένα ἀπὸ τὰ χέρια ὡς ἂν θηριό, ἂν δὲ κατὰ τύχη καὶ ἐρῆθ κἀνέναν κἀνενοῦ καὶ τοῦ φέρῃ κἀνένα ὀψόνι, τοῦ τὸ ἀρπάξῃ ἀπὸ τὸ χεῖρ τοῦ ἐπισκέφτου καὶ τοῦ τὸ πετάει ὁ ἀπάνθρωπος, καὶ γιὰ τοῦτο

Ο Δικαιόλογος

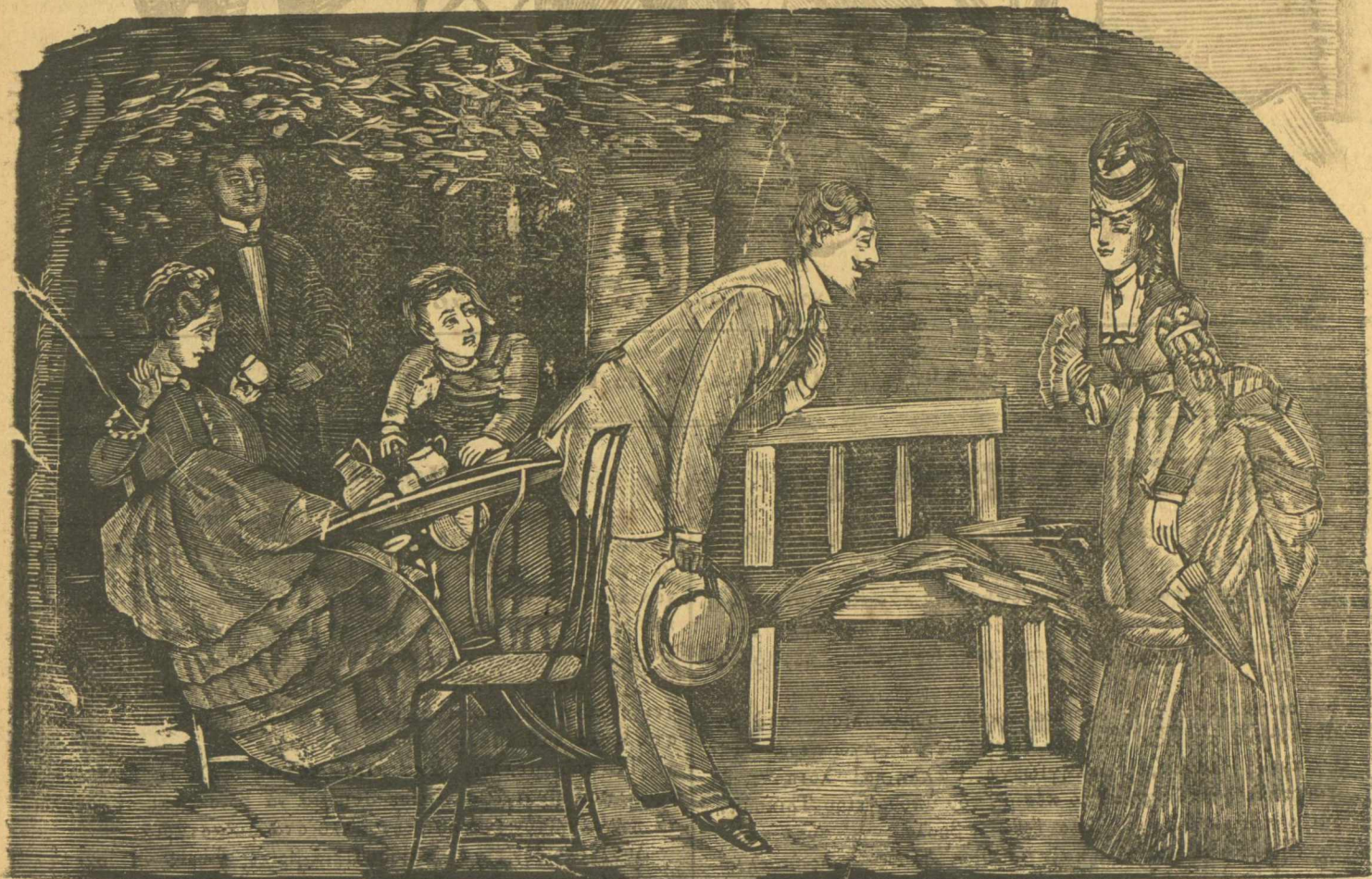
κ. Ιωάννης Καλογερόπουλος προσκαλείται να περάσει από το πρακτορείον των εφημερίδων όπου τὸν περιμένει δι' ὑποθεσίαν του, ἔπι τῆς μαγκούρας ὑπουργός του Παληανθρώπου κύρ κύριος Παντούλιας.

Νέαις ἐπιστρατείαις

θὰ ἔχουμε πόλι, νέα ντραβαλα καὶ νέαις φασαρίαις, πόλεμος ἀναπόφευκτος εἶναι κοντὰ ν' ἀνοίξη μεταξύ Ἑλλάδος καὶ Μαυροβουνίου, καὶ ἰδοὺ ἡ αἰτία ἡ φοβερὴ καὶ τρομερὴ.

Οἱ πρώτοι ἀκροβολισμοὶ ἄρχισαν μεταξύ ἑλλήνων καὶ μαυροβουνιωτῶν τὴν 27 περασμένου ἀπὸ πίσω ἀπὸ τὸν Ἴσθμὸ τοῦ Λαυρακίου. Τὰ δύο στρατόπεδα εἶχαν παραταχθῆ ὀπλισμένα με γροθιαὶς καὶ ρεβόλβερ, καὶ ἡ αἰτία ἦτανε, ὅτι οἱ οἱ μαυροβουνιώτες θέλησαν νὰ κάνουν στυγρὰς δικούσ μας τὸν νταβ Φεσούλη.

Οἱ δικοὶ μας ἔκαναν ἔφοδο ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν με προτίναται γροθιά, οἱ δὲ μαυροβούνιοι τοὺς ὑποδέχτηκαν ἀνδρῖα καὶ με ρεβόλβερ στὰ χέρια. Οἱ δικοὶ μας ὅμως φόβισαν ἀπὸ τὴν πείνα, ἥτις προέρχεται ἀπὸ τὴν τακτικὴ κάθε δεκαπέντε μέραις πληρωμὴ τῆς ἐταιρίας καὶ ἡ ὁποία γίνεται

Ο κύριος πὸν βλέπετε, κατὰ "μεσιτῖαν" τοῦ Καμπούρογλου, ὑποδέχεται τὴν προστατευομένη μαριτωμαζελ γαλλίδα, καὶ ἀπὸ τὰ πολλὰ κοκλιμὰν τῆς ὑποδοχῆς, ἀναποδοξίσει με τὸν νικολῆ του τὸ τραπέζι.

σὲ ψευτοπαληόχαρτα πὸν δὲν ἔχουν πέρασι, σὲ καίμεδες τοῦ Ἴσθμου, ἔπεσαν σὰν λυσσαμένοι ἐναντίον τῶν Μαυροβουνιωτῶν καὶ τοὺς ἔσπασαν μούτρα καὶ μύταις καὶ τὸ χειρότερο τοὺς πήραν καὶ τὰ ρεβόλβερ, τὰ ὁποία παραδωκαν στὴν ὑπομοιαρχία.

Ὁ στρατάρχης τῶν μαυροβουνιωτῶν ἐτηλεγράφησε ἀμέσως στὸν ἡγεμόνα του καὶ τὴν θυγατέρα καὶ τοὺς παρακαλεῖ νὰ κόψουν τὰς σχέσεις με τὴν Ἑλλάδα, ἐνεκά δὲ τούτου ἔγινε καὶ συμμαχία μεταξύ Τουρκίας καὶ Μαυροβουνίου.

Κακὰ λοιπὸν τὴν ἔχομε.

Βρὲ μαυροβουνιώτες δὲν πᾶτε πτό διόλο νὰ μᾶς ξεφορτώνεστε ἐδῶ πὸν μᾶς φορτωθήκατε πρὶν σᾶς στείλωμε με σπασμένα κεφάλια καὶ ἀναυλα ἀπὸ κεὶ ποῦρβατε; Με πιαφοτιδες νομίσετε πὸς ἔχετε νὰ κάνετε; Γούτς.

Κίριε Παληανθρώπε.

Δὲν μᾶς λὲς σὲ παρακαλοῦμε ἐμεῖς καὶ ἡ σκούφια μας τί γίνεται τὸ λαχειὸν τοῦ Φελλίου; Δὲν θὰ γίνη ἐφέτος ἡ ἐκκύβευσις, ἢ ἔχουν σκοπὸ νὰ τὰ κάνουν πλακακία;

Πρόσεξε ἀδερφέ, νὰ μὴν εὔρης τὸν μπελᾶ σου, γιατί ἐμεῖς για τὸ χατῆρι σου ἀγοράσαμε ἀριθμούς, ὥστε ἀν δὲν γίνη ἡ

ἐκκύβευσις, θὰ εἰποῦμε πὸς τὰ ἐμοιραστήκατε [τὰ] λεπτὰ καὶ θὰ σᾶς.....

Εἰδοποίησέ μας λοιπὸν με τὸν Παληανθρώπο τί γίνεται αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις; **Βίς κατ' ἀπαίτησιν πολλῶν.**

Σημ. «Παληανθρώπου», Εἶμαι ὑποχρεωμένος γὰ σᾶς ἀπαγῆσω ἀμέσως μεθαίριο.

Ο κ. Κάπας

ἄς περάσει αὐριο ἀπὸ τὸ τυπογραφεῖο.

Τουμπεκί

πρώτης ποιότητος πουλιέται πρὸς 8 ὄρ. τὴν ὁκὰ εἰς τὸ γωνιαῖο καφενεῖα τῶν ἀδερφῶν Μουστακά ἀπέναντι τοῦ ἁγίου Φιλίππου, καὶ με τὴν συμφωνία ἔποιος β. ἢ ἓνα φύλλο καπιου μετὰ νὰ ἀποζημιωνέται με 46 δραχμάς τῆς ὁκᾶ.

Σήμερα

εἰς τὸ Νέο Φάληρο δίνεται παρ᾽ ἄστασις [εὐεργετικὴ] γιὰ τὸν διευθυντὴ τῆς ὀρχήστρας τῆς μουσικῆς κύρ Νικολία Ἀρίφι Δίκιακο εἶναι νὰ τὸν συνδράμωμε, ἀφοῦ μάλιστα θάχη τόσες παραξένες παραστάσεις.